

بررسی میزان مقاومت پایه های مختلف کوئینس در غلظت های مختلف بی کربنات آمونیوم

ایوبعلی قاسمی، مجتبی یحیی آبادی

به ترتیب اعضای هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

استفاده از پایه های رویشی پاکوتاه کوئینس (Quince) برای تکثیر ارقام گلابی از سال ۱۹۳۰ در موسسه ایست مالینگ انگلستان آغاز شده است . کاربرد این پایه ها در شرایط کشور ما دو مشکل اساسی دارد اولاً ممکن است برخی از ارقام گلابی محلی ایران با این پایه ها ناسازگار باشند دوماً چون در اکثر مناطق کشور ما خاک و یا آب آبیاری باغات دارای مقدار زیادی بی کربنات می باشد این پایه ها دچار کلروز ناشی از کمبود آهن می شوند . به منظور بررسی میزان مقاومت یا تحمل پایه های رویشی کوئینس نسبت به کلروز آهن در این تحقیق واکنش ۴ پایه کوئینس (PQBA29 (Q,A,B,Q,C) در برابر کاربرد غلظت های مختلف بی کربنات آمونیوم (۵۰ و ۱۰۰ میلی مول در لیتر) در قالب آزمایش فاکتوریل با ۵ تکرار در شرایط گلخانه در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان مورد ارزیابی قرار گرفت . پس از کاشت و استقرار کامل این پایه ها در گلدانها غلظت های مورد نظر از بی کربنات آمونیوم تهیه و هر هفته گلدان ها با این غلظت های بی کربنات آبیاری شدند . با انجام نمونه برداری از برگ و شمارش کلروفیل ها توسط دستگاه کلروفیل سنج میزان سبزینگی پایه ها و با تهیه نمونه از برگ عناصر میکروموجود در برگها اندازه گیری شد.هم چنین میزان رشد رویشی شاخ و برگ هر یک از این پایه ها در غلظت های مختلف بی کربنات در طول فصل رویش اندازه گیری شد . پس از خزان طبیعی پایه ها نیز میزان رشد (ارتفاع ، قطر تنه ، رشد رویشی سالیانه شاخه ها) و میزان رشد عمودی و افقی ریشه ها در هر یک از پایه ها جداگانه اندازه گیری شد . نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که پایه PQBA29 Q,A نسبت به سایر پایه ها از وضعیت سبزینگی و میزان رشد و رویشی شاخ و برگ و سطح گسترش ریشه بهتری برخوردار بودند که این مسئله به میزان مقاومت این پایه ها در مقابل یون بی کربنات مربوط می شود .